

Thư gửi con gái

Bố viết thư cho con
Sáng nay Thứ Năm
Tháng 12-27-2007
Không phải từ xa
mà rất gần
trong những ngày hai vợ chồng con đem cháu
về thăm

gần hai mươi năm
người xa người thăm thăm
người đi tưởng đã mất
người ở tưởng đã chết
May mà Trời còn thương
Con ơi - như đất nước ta vậy
ta - muôn một - là dân
một đất nước giàu chiến tranh
từ biệt sinh ly tan tác thành chuyện đời thường
Các con về thăm nhà - thăm bố
nhà đã bán
bố già nhăn
chồng con bệnh nặng
con con còn thơ
mà con gây guộc quá
Bao nhiêu là tình
Bao nhiêu là quà
Bao nhiêu là tiền
Bao nhiêu là khó khăn
Lệ con như mưa
Lệ bố héo khô
Lời nói không đủ
bố đành viết vào thư
Tám va ly bị con mang về chắc cũng không
chứa hết nỗi tâm sự của bố
Cả một trời văn hóa Việt Nam

Bốn nghìn năm máu xương mỗi mồn Tiên tổ
lich sử tuần hoàn
Bố con mình chỉ gần nhau mười năm
còn lại là thời gian của chiến tranh
và hậu chiến
Gặp lại - ta chỉ còn kỷ niệm
chỉ còn một phần trăm là mình
Chín mươi chín phần kia đã khác
là những ngày tháng năm áo com khác nghiệt
nhớ thương trống không
xung quanh con là tuyết địa cực
xung quanh bố là nụ cười héo hon
xung quanh ta là bất lực
thương trái tim mình chìm khuất rêu xanh
thương những nẻo gọi tâm hồn
thương ổ rom vàng trắng hồng những trứng
thương bao những ngày mưa nắng
ở bên này ta thương ngóng bên kia
bên này một tiếng gà trưa
bên kia là một bên kia của người
Con ơi
Lương tâm hình như xa vời vợi
Một là - ở trước mặt
Hai là - ở sau lưng
lương tâm cũng như Hạnh phúc
chỉ thoáng rất đẹp quanh mình
như thửa con còn bé
con nhớ không?
bố đã thổi cho con chơi
những bọt bong bóng xà bông - dễ vỡ...

BS. PHẠM VĂN DƯƠNG LÂM

(Vũng Tàu 2007)